

Vlaams
Parlement

vergadering **C9 – CUL1**
zittingsjaar 2013-2014

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 3 oktober 2013

INHOUD

Interpellatie van de heer Wim Wienen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de grote heroriëntering van het regeringsbeleid inzake de realisatie van multifunctionele stadions met een maatschappelijke return ten opzichte van de vorige regeringsbeslissing ter zake, het regeerakkoord en het tijdsverloop van dit dossier - 135 (2012-2013)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over crowdfunding binnen de Vlaamse (top)sportsector - 2122 (2012-2013)	9
Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de derde cluster kunstgrasvelden - 2125 (2012-2013)	13
Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, en tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de stand van zaken met betrekking tot het nieuwe nationale voetbalstadion - 2243 (2012-2013)	16
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over infrastructuur voor het schoonspringen - 42 (2013-2014)	19

■

Voorzitter: de heer Johan Deckmyn, ondervoorzitter

Interpellatie van de heer Wim Wienen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de grote heroriëntering van het regeringsbeleid inzake de realisatie van multifunctionele stadions met een maatschappelijke return ten opzichte van de vorige regeringsbeslissing ter zake, het regeerakkoord en het tijdsverloop van dit dossier - 135 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, minister, goedemorgen, laten we beginnen met het goede nieuws. Deze legislatuur loopt nog een kleine zeven maanden. De kans is behoorlijk groot, minister, dat ik u vandaag voor de laatste keer lastig val met dit dossier.

Er moet me een en ander van het hart naar aanleiding van de recente regeringsbeslissing inzake de realisatie van nieuwe voetbalstadions. Dit dossier loopt al jaren. In 2007 werd door toenmalig minister van Sport, Bert Anciaux, een eerste studie besteld bij KPMG om na te gaan hoe groot de noden waren. Uit de studie bleek dat er in Vlaanderen een nood is aan acht à negen nieuwe of vernieuwde voetbalstadions. In Brussel bleek er een nood aan twee of drie stadions. Brussel is een apart dossier. Mevrouw Werbrouck zal er straks nog op ingaan.

Toenmalig minister Anciaux nam de studie wel degelijk au sérieux en besliste samen met de Vlaamse Regering om hiervoor 50 miljoen euro vrij te maken. Bert Anciaux zit niet meer in de Vlaamse Regering. U hebt dat dossier geërfd. Ik vind het belangrijk om de chronologie van het dossier even weer te geven. De nieuwe regering schreef de investeringen in haar beleidsnota in. Intussen hebben de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) en de Koninklijke Nederlandse Voetbalbond (KNVB) zich kandidaat gesteld om hier het wereldkampioenschap voetbal te organiseren.

De Vlaamse Regering heeft op 11 december 2009 beslist om 50 miljoen euro te besteden aan nieuwe stadions in het kader van dat wereldkampioenschap, via de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) met achtergestelde leningen. Er werd een selectie gemaakt van de steden die in aanmerking kwamen voor een wedstrijd- of een oefenstadion.

Eerste tegenslag is dat het WK voetbal aan andere landen werd gegund en niet aan België en Nederland. Ik heb u toen gevraagd wat het gevolg daarvan was voor de regeringsbeslissing. Volgens u was er niets aan de hand. U zou gewoon verder doen. De norm wordt nu 40.000 toeschouwers voor een wedstrijdstadion en 20.000 voor een oefenstadion. Dat was uw aanpassing.

Voor het zomerreces was u gedwongen om de beslissing helemaal te herzien. De Raad van State had problemen met de beslissing naar aanleiding van een klacht van het intussen ter ziele gegane Beerschot. De nieuwe beslissing van de Vlaamse Regering kwam er op 19 juli 2013. Het valt op dat het niet meer gaat om achtergestelde leningen via de PMV, maar om eenmalige projectsubsidies. Het bedrag van 50 miljoen euro wordt teruggeschroefd naar 8 miljoen euro. Dat is een behoorlijke daling. Een kandidaat voor een nieuwbouw kan tot 10 procent van het investeringsbedrag gesubsidieerd krijgen, met een maximum van 2,5 miljoen euro. Ik vermoed dat het de facto altijd op dat laatste zal uitkomen. De kostprijs van een nieuw stadion ligt hoog genoeg om die maximumsubsidies te krijgen.

Het gaat niet meer om steden maar om clubs die dit seizoen uitkomen in de eerste of tweede nationale afdeling. En het moet gaan om stadions binnen de categorie 3 en 4 van de UEFA-criteria (Union of European Football Associations). Om problemen met de Europese Commissie te vermijden, wordt benadrukt dat er een maatschappelijke return moet zijn. Het stadsbestuur van Gent heeft dat met de bouw van de Ghelamco Arena redelijk intelligent aangepakt. Er is wel degelijk een maatschappelijke return omdat men participeert in dat project. De beslissing over deze projectoproep zou intussen naar de Europese Commissie zijn gestuurd om na te gaan of alles in orde is.

Wat me stoort in dit dossier, zeker als ik de regeringsbeslissing lees, is dat we hopeloos veel tijd hebben verloren. Ik blijf dat benadrukken. Bij alle evoluties – de clubs die geen stadion meer wilden bouwen, projecten die wijzigden, het verdwijnen van de kandidatuur voor het WK – heb ik u gevraagd naar het effect op de regeringsbeslissing van 11 december 2009. U zou daar gewoon mee doorgaan. Ik heb u nochtans voorgehouden dat het niet meer haalbaar was om verschillende redenen. In de uitgangspunten van de beslissing staat dat er veel veranderd is, want het WK 2018 werd niet aan België en Nederland toegekend. U stelt ook dat heel wat nieuwbouwplannen veranderd of afgevoerd zijn, en dat er clubs zijn die toch nog willen participeren. Vlaanderen loopt steeds meer achter wat stadions betreft. We merken dat trouwens ook met het Europees voetbal, met Zulte-Waregem, dat amechtig op zoek moet gaan naar een stadion waar het kan spelen en dat voldoet aan de UEFA-normen.

Al die argumenten had ik reeds enkele jaren voordien aangehaald in de commissie, en pas nu leidt dat tot een nieuwe beslissing van de Vlaamse Regering, omdat natuurlijk de Raad van State de vorige heeft geschorst. Ik ben van mening dat we nu verschrikkelijk veel tijd hebben verloren. Op nog niet eens een jaar voor het einde van deze legislatuur en van de regeerperiode van deze Vlaamse Regering wordt er nog gauw even een dossier gemaakt om een en ander recht te zetten, om toch niet te veel gezichtsverlies te lijden. Doordat men het omkeren of herzien van deze regeringsbeslissing van 2009 zo lang heeft uitgesteld, heeft men verschrikkelijk veel tijd verloren. Dat is wel degelijk een smet op het blazen van deze Vlaamse Regering.

Minister, waarom hebt u pas gehandeld na het arrest van de Raad van State, terwijl de argumenten opgesomd in de regeringsbeslissing er toch duidelijk op wijzen dat de regering de beslissing van december 2009 veel eerder had kunnen herroepen of herzien? Waarom wordt er niet meer met leningen gewerkt, maar met projectsubsidies? Waarom werd het budget teruggebracht tot 8 miljoen euro, zoals ik heb gelezen? Ik zie u het hoofd schudden, dus blijkbaar klopt dat bedrag niet. *(Opmerkingen van minister Philippe Muylers)*

Ah, de redenering klopt niet. Dan zal ik dat straks van u vernemen.

Is er intussen al groen licht van de Europese Commissie voor deze manier van werken? Is er contact geweest met de Europese Commissie om te zien of het mogelijk is om met die projectsubsidies te werken, of dat geen probleem is met betrekking tot overheidssteun aan bedrijven? U weet immers dat de Europese Commissie profclubs als bedrijven beschouwt.

Waarom hebt u gekozen voor eerste- en tweedeklassenclubs? Dat vind ik interessant. Er evolueert heel veel in het voetbal. *(Opmerkingen van minister Philippe Muylers)*

Als ik een slecht karakter zou hebben, dan zou ik kunnen zeggen: omdat Antwerp in tweede klasse speelt. Ik heb dat ooit meegemaakt, toen ik een vorig mandaat bekleedde, in de gemeenteraad van Antwerpen. Toen de topsportsubsidies er moesten worden verdeeld, en dat enkel onder eerste klassenclubs in volleybal, handbal en zo, werden daar plots ook tweedeklassenclubs bij gehaald. Ik weet niet of dat te maken had met een bepaalde schepen. Waarom wordt dus net die scheiding gemaakt?

Na mei 2014 zou dit experiment worden geëvalueerd. Het is immers een experiment: dat staat ook zo in de regeringsbeslissing. Zal dit dan recurrent worden? Zal dit worden verankerd in decreten of dergelijke meer? Welk engagement is er ter zake? Hoe gaat men verder?

Wat met het Gentse dossier? Dat zal de voorzitter wel interesseren, als Gentenaar en als Buffalosupporter. Het stadion in Gent staat er en Gent viel onder de beslissing van 2009. Hoe heeft men daar een oplossing voor gezocht? Gent kon volgens de beslissing van 2009 immers aanspraak maken op die uitgestelde lening van PMV.

Is er ter zake overleg geweest met de voetbalwereld zelf? Zo ja, met wie en wat was daarvan het resultaat? Onlangs nog las ik immers in de krant dat ook de KBVB zelf is begonnen met een project om middelen te vergaren om nieuwe voetbalstadions te bouwen. Het zou al te gek

zijn dat de Vlaamse Regering met deze projectsubsidies en de KBVB met ander geld naast elkaar zouden gaan werken. Dat zou niet verstandig zijn.

Is er overleg geweest met de in december 2009 geselecteerde kandidaten? Wat was daarvan dan het resultaat? Ik dank u alvast voor het antwoord.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, minister, geachte leden, ik wil me daarbij aansluiten. De situatie is goed geschetst. Mijn vragen liggen enigszins in dezelfde lijn. Ik heb ook een en ander gevraagd via de schriftelijke procedure. We weten dat we in dit dossier eigenlijk vijf jaar hebben verloren door allerlei verschillende zaken waar we al dan niet iets aan konden doen. Sinds 2009 was er geen vooruitgang in de diverse stadiondossiers, dat van Gent en deels dat van Sint-Truiden uitgezonderd. Door de vernietiging van het besluit van de Vlaamse Regering door de Raad van State moest het huiswerk nogmaals worden overgedaan.

Minister, we hebben allemaal kennisgenomen van die nieuwe projectoproep met bijhorende steunmaatregelen die werd goedgekeurd tijdens de laatste ministerraad voor het zomerreces. Ik heb daar enkele bemerkingen bij. Zo is er de timing. Bij de vorige projectoproep moest de stadionvernieuwing uiterlijk tegen 2017 zijn afgerond, en dat in het kader van de WK-kandidatuurstelling van 2018. De regering heeft altijd gezegd dat dit realiseerbaar en haalbaar was. Nu heb ik gemerkt dat die deadline voor die nieuwbouwprojecten in de praktijk 2019 is geworden, omdat een nieuw stadion bouwen tegen 2017 volgens mij en waarschijnlijk ook volgens u niet meer realistisch is.

Nochtans had u de voorbije jaren en maanden steeds gesteld dat de deadline 2017 moest blijven en dat het eigenlijk wel haalbaar moest zijn. Minister, waarom is die timing gewijzigd? Omdat het niet meer realiseerbaar is?

Wat het instrument van de projectoproep betreft, werd voor de kandidatuurstelling 2018-2020 gebruikgemaakt van de achtergestelde lening waarbij de Vlaamse overheid een rentesubsidie verleent. Ook bij dat instrument kunnen we een aantal opmerkingen maken. In de nieuwe projectoproep spreekt men van echte subsidies, zijnde 10 procent van het investeringsbedrag, met een maximum van 2,5 miljoen euro voor nieuwbouw en 750.000 euro voor die renovatie.

Minister, is de nieuwe maatregel voor de Vlaamse overheid dan budgetneutraal ten opzichte van de vorige maatregel? Met andere woorden, kost deze maatregel de Vlaamse overheid hetzelfde, minder of meer? Waarom stel ik deze vraag? Bij de vorige projectoproep zou bijvoorbeeld het stadion van Gent in aanmerking komen voor de achtergestelde lening van 5 miljoen euro omdat het een oefenstadion zou zijn, met daaraan een rentesubsidie gekoppeld met een actuele waarde van ongeveer 850.000 euro. Bij de nieuwe projectoproep zal Gent, omdat het een nieuwbouwproject betreft, een subsidie krijgen van ongeveer 2,5 miljoen euro. Het gaat erop vooruit met Gent. Vandaar mijn vraag: is het budgetneutraal of kost het totaalplaatje meer of minder?

Ook de gekozen maatregel werd geheroriënteerd: van een achtergestelde lening met rentesubsidies naar een reguliere subsidie. Waarom hebt u er niet voor geopteerd om de maatregel van achtergestelde lening met rentesubsidie te herwerken, het maatschappelijk belang te verantwoorden en aan te melden bij Europa? Waarom bent u veranderd van tactiek?

Zoals de heer Wienen terecht aanhaalt, stelt u dat het de bedoeling is om deze projectoproep na een eerste experimentele fase decretaal te verankeren, middels een infrastructuurfonds, zodat hiermee ook de bovenlokale sportinfrastructuur kan worden gerealiseerd. Wat de timing betreft, hebt u mij onlangs nog geantwoord dat dit pas in een volgende legislatuur zal worden opgestart. In een andere schriftelijke vraag die ik u heb gesteld, hebt u gezegd dat u deze legislatuur een algemene maatregel wilt uitwerken voor de ondersteuning van bovenlokale sportinfrastructuur. Kunt u dat ophelderden? Zijn het twee verschillende initiatieven? Gaat het om een tegenspraak? Het ene zegt 'ja', het andere 'nee'. Kunt u dat ophelderden?

U hebt geregeld feedback gekregen van de Europese Commissie over die projectoproep. In welke mate zijn er veranderingen doorgevoerd aan de projectoproep sinds daarover in juli werd beslist?

Minister, ik kijk uit naar uw antwoord.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Er zijn effectief een aantal factoren die ertoe hebben geleid de beslissing van 11 december 2009 te veranderen. De belangrijkste factor is ongetwijfeld de vernietiging door de Raad van State van de beslissing van 11 december 2009. Tot dan leek het mij nog steeds perfect mogelijk om de bouw of renovatie van voetbalstadions te ondersteunen op basis van de beslissing van december 2009. Het wettelijk kader was voorhanden, net als de financiële middelen voor zowel een achtergestelde lening via PMV, als voor de rentesubsidie van maximum 2 procent.

Op basis van de bevragingen naar de stand van zaken bij de verschillende indieners, bleek dat geen enkele club het dossier terugtrok. In de commissie werd vaak gezegd dat de clubs op een bepaalde manier zouden reageren, maar op het moment dat we officieel vroegen of ze hun dossier introkken, was het antwoord ‘neen’. Als niemand zijn dossier intrekt, kunnen we dat moeilijk in hun plaats doen. Het engagement van de steden en de clubs bleef.

De vertraging van de dossiers is volgens mij dan ook niet te wijten aan een gebrek aan voortgangsbewaking vanuit de Vlaamse Regering, maar wel aan het feit dat er lokale dossierspecifieke problemen zijn. We hebben gisteren nog een dossier behandeld in de commissie Ruimtelijke Ordening. Het is soms niet mogelijk om, op een bepaalde plaats waar iedereen dat zou wensen, een stadion te bouwen.

U sprak over het dossier Sint-Truiden. De plaatselijke situatie in Sint-Truiden is veranderd. Niettegenstaande dat feit was Sint-Truiden tot nu toe niet van plan om haar dossier in te trekken.

Tot voor de vernietiging door de Raad van State waren de verschillende clubs en/of overheden in de mogelijkheid om met PMV besprekingen te voeren. Alle tien clubs hadden die mogelijkheid. Enkel Gent heeft dat uiteindelijk concreet ingevuld.

Mijnheer Wienen, mevrouw Werbrouck, ik vind jullie vraag wat vreemd. Ik krijg soms de indruk dat jullie mij vragen om nieuwe stadions te bouwen. (*Opmerkingen*)

Ik zeg dat ik soms die indruk krijg. Dat mag toch? De indruk is van mij, hé.

Maar het is aan de clubs om het initiatief te nemen. Jullie zeiden zelf dat ze door Europa bijna als bedrijven worden beschouwd, ook wat subsidie of ondersteuning betreft. Ik vind dat het initiatief van de clubs zelf moet komen. We willen ondersteuning bieden, als stimulans om de stap te zetten. Het uiteindelijke initiatief moet echter bij hen liggen.

Aangezien we door de Raad van State de beslissing van 11 december 2009 moesten herzien, hebben we ook de deadline veranderd van 2017 naar 2019. Ik moest opnieuw een oproep lanceren. De clubs die wel interesse hebben, maar nog niet op de kar zijn gesprongen, krijgen op die manier de kans dat alsnog te doen.

Uiteraard heb ik overlegd met de clubs en de Pro League. De clubs zijn het systeem van een achtergestelde lening niet erg genegen. De door PMV voorgestelde rentevoet wordt als hoog ervaren. Meerdere clubs stellen dat zij bij de commerciële banken betere voorwaarden kunnen krijgen. Het interessantste van het vorige systeem was de rentesubsidie, die aan de achtergestelde lening werd gekoppeld: maximaal 2 procent, gespreid over twintig jaar. Bovendien werden de onderhandelingen met PMV door de clubs als tijdrovend ervaren. Bovenstaande elementen maakten dat de Vlaamse Regering in zijn nieuwe projectoproep ervoor koos om een eenvoudig instrument te hanteren: een eenmalige projectsubsidie. Zoals u weet, wordt ervoor geopteerd om eenmalig een subsidie toe te kennen, van 10 procent met

een maximaal subsidiebedrag van 2.500.000 euro voor een nieuwbouw en 750.000 euro voor renovatie- of uitbreidingswerken.

Deze bedragen zijn in verhouding met de destijds toegekende rentesubsidie. Immers, de actuele waarde van een rentesubsidie van 2 procent op een lening van 5 miljoen euro bedraagt ongeveer 850.000 euro. De actuele waarde van een rentesubsidie van 2 procent op een lening van 10 miljoen euro bedraagt ongeveer 1.700.000 euro. Men kan dus stellen dat het subsidiebedrag min of meer gelijk blijft en voor nieuwbouwprojecten zelfs wordt verhoogd. U zult dat graag horen, heb ik begrepen. De subsidie wordt nu ook vroeger, want in één keer uitbetaald. Ik hoef u niet uit te leggen dat een rentesubsidie van 2 procent die binnen twintig jaar wordt uitbetaald iets heel anders is dan een uitbetaling vandaag.

Voor de Vlaamse begroting betekent dit een eenmalige uitgave van 8 miljoen euro. Vroeger ging het om een recurrente belasting van 1 miljoen euro gedurende twintig jaar. Afhankelijk van de parameters waarmee u werkt, kunt u stellen dat het om een gelijkwaardige operatie gaat, dan wel dat dit niet het geval is. Momenteel kan ik 8 miljoen euro uit de sportbegroting voor dit initiatief opzijzetten. Zoals u weet, bestaat de mogelijkheid om deze maatregel nadien decretaal te verankeren.

U stelt dat het budget werd teruggeschroefd, van 50 miljoen euro naar 8 miljoen euro. Dat is niet correct. Die 50 miljoen euro diende om leningen aan de clubs te verschaffen. De clubs vonden dat niet interessant. De echte ondersteuning vanwege Vlaanderen bestond dus uit de rentesubsidies ten belope van 2 procent, waarvoor in een bedrag van 1 miljoen euro gedurende twintig jaar was voorzien.

Heeft de Europese Commissie het licht al op groen gezet? Neen, want de procedure loopt nog. Mijn administratie diende bij de Europese Commissie op 22 juli 2013 de aanvraag in. Op 12 september 2013 vroeg de Europese Commissie bijkomende informatie. Tegen uiterlijk 10 oktober 2013 moet mijn administratie antwoorden. Dan heeft de Europese Commissie nog twee maanden om hierop te antwoorden.

Waarom is er gekozen voor de eerste- en tweedeklassenclubs? Ik wijs erop dat de maatregelen van 11 december 2009 ook op die clubs betrekking hadden, waarbij de dossiers ook werden gekoppeld aan de steden. Dit is een keuze die is gebaseerd op de nood aan nieuwe of vernieuwde voetbalstadions op het hoogste niveau. Met uitzondering van Gent werd de voorbije tien jaar in Vlaanderen amper een stadion gebouwd of structureel gerenoveerd. Deze keuze is ook ingegeven door het feit dat bijna geen enkele Vlaamse club nog Europees voetbal in eigen stadion kan spelen. Bovendien toont de recente studie van de KU Leuven duidelijk aan dat er een groot potentieel om supporters aan te trekken, maar dat de slechte infrastructuur en het lage comfort niet aanzet om naar het voetbal te gaan kijken. Wij kiezen dus voor een focus op de eersteklassenclubs, en ook op de tweedeklassenclubs, want ook daar zijn een aantal professioneel werkende clubs actief.

Wat het recurrente karakter betreft, kan ik dit zeggen. Dit is een engagement van de huidige Vlaamse Regering. De beslissing is genomen op 19 juli 2013. Uiteraard moet worden afgewacht wat het resultaat zal zijn van de eenmalige projectoproep, en ook van de beleidskeuzes van de volgende Vlaamse Regering. De mogelijkheid en de middelen zijn er in ieder geval. Ik vat deze projectoproep dan ook op als een pilootfase. Nadien kan een decretale verankering volgen.

Het is zeker de bedoeling dat Gent een dossier kan indienen om zo retroactief alsnog een beroep te kunnen doen op een subsidie. Gent moet dan wel voldoen aan de door Europa goedgekeurde criteria.

Zoals al gezegd, werd overlegd met de Pro League en de Belgacom League over de totstandkoming van de heroriëntatie. De vernieuwde projectoproep wordt dus ook gedragen door de voetbalwereld. Ook met Football+Foundation werd samengewerkt over het uitwerken van het criterium 'maatschappelijke return van het stadion'. Dat is immers een belangrijk criterium in het beoordelingsproces van Europa.

Na de beslissing van de Vlaamse Regering werden alle Vlaamse en Brusselse clubs uit eerste en tweede klasse, en ook de betrokken stadsbesturen, geïnformeerd. Voordien werd via de Pro League en de Belgacom League al wel onrechtstreeks overlegd met de in 2009 geselecteerde kandidaten. Ondertussen werd, op vraag van een aantal clubs en steden, al bilateraal overleg over de nieuwe oproep gepleegd. Uit die gesprekken blijkt dat de clubs en steden positief staan tegenover de heroriëntatie waarbij subsidies worden gekoppeld aan een maatschappelijke return.

De heer Wim Wienen: Minister, dank u voor het uitgebreide antwoord. Het bevat enkele interessante inzichten met betrekking tot de regeringsbeslissing van juli 2013.

De redenering die u in het begin van uw antwoord ontwikkelt om te verdedigen waarom u hebt gewacht om de beslissing van december 2009 te herroepen, overtuigt mij niet. U zegt dat niemand het dossier introk. Natuurlijk, waarom zou een club of een stad haar dossier intrekken als het hen niets kost? “Ook al doen ze er niets mee,” zeggen ze, “laat maar zitten, mijnheer de minister. Als we ooit misschien nog eens plannen ontwikkelen om iets te doen, zullen we u wel verwittigen.” Dat zal natuurlijk de grote reden zijn van die steden en clubs om inderdaad niet officieel tegen u te zeggen: “Mijnheer de minister, wij gaan niets meer doen. Bij ons zijn er geen plannen meer. Die zitten in de koelkast.” Geen hond doet zoiets.

U zegt dat het de bedoeling was om een stimulans te geven. Op dat moment was die regeringsbeslissing zelfs geen stimulans meer. Dat had u moeten zien. Daartoe hebt u in deze commissie de nodige opmerkingen gekregen naar aanleiding van de vele vragen die daarover werden gesteld, opmerkingen die u zeiden: “Kijk, mijnheer de minister, dit ligt stil.” Met een stimulans zet je de clubs ertoe aan om iets te doen, zodat er iets gebeurt. Maar dit lag volledig stil.

In de regeringsbeslissing vind ik enkel maar argumenten terug die we al lang kenden, nog voor de Raad van State die beslissing van 2009 schorste. We kenden ze al enkele jaren of, met betrekking tot bepaalde stadions, enkele maanden. U had veel sneller kunnen vaststellen dat dit niet werkt. We wisten ook dat die clubs niet zo happig waren op die uitgestelde leningen, ook om de redenen die u nu in uw antwoord hebt aangehaald. Al die factoren kende u op voorhand, maar u hebt gedaan alsof u dat allemaal niet hoort en niet ziet. U ging ervan uit dat het allemaal zou weggaan. Quod non, natuurlijk, zeker na de schorsing, of vernietiging, door de Raad van State.

Dat onthoud ik van dit dossier: de Vlaamse Regering heeft veel te lang gewacht om initiatieven te ontwikkelen. Nu is dat initiatief er wel. Maar laten we eerlijk zijn, collega's, zo'n groot initiatief is dat niet. Het is een proefprojectje. In januari kunnen de clubs beginnen in te schrijven voor het project. Als er dan niet te veel wordt gerealiseerd, moet de volgende Vlaamse Regering bekijken of zij daar verder iets mee doet. Dit is een doekje voor het bloeden. Dit lost wat mij betreft niets op, tenzij de Vlaamse Regering dat in de volgende legislatuur overneemt, maar dat is koffiedik kijken. Hiermee zijn de clubs zeer weinig geholpen. Dit is de clubs met een kluitje in het riet sturen. Ik vind dit zeer pijnlijk.

Het bewijs is er: de KBVB is nu zelf een projectfonds en een infrastructuurfonds aan het uitwerken en opbouwen. Dat toont aan dat wat de Vlaamse Regering daarmee doet, veel te weinig is: too little and too late.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik vind dit een eigenaardige redering. De overheid moet zorgen dat de stadions er komen, niet de clubs en niet de steden. De overheid moet ook de fondsen vergaren, want als de KBVB het doet, zegt u: “Too little and too late.” De KBVB doet dat goed. Ik vind dat ook zijn job. De KBVB moet ervoor zorgen dat er ondersteuning komt en dat er misschien met volksleningen kan worden gewerkt. Wij kunnen in de instrumenten voorzien. Er wordt in voorzien op het Vlaamse of op het federale niveau. De clubs moeten de initiatieven nemen, wij moeten dat niet doen.

Mijnheer Wienen, ik ben het fundamenteel oneens met uw statement, dat we het engagement dat we in december 2011 hebben genomen ten aanzien van clubs, zelf met een vingernip moesten afvoeren en zeggen dat we dat niet gingen uitvoeren. De engagementen die worden genomen, moeten worden gehonoreerd. Zij kunnen niet eenzijdig worden opgeblazen, tenzij er een extern feit is. Dat is er nu wel met de Raad van State.

De heer Wim Wienen: Minister, u hebt duidelijk gezegd wat de doelstelling was van het regeerakkoord of van het stuk dat daarin werd ingeschreven, en wat de hoofddoelstelling was van de beslissing van december 2009. U zegt dat dat een stimulans is, en dat de overheid geen bouwheer moet zijn van voetbalstadions. Ik ben het daar volkomen mee eens, zeker gelet op de huidige situatie. We spreken niet meer over voetbalclubs van 20 of 25 jaar geleden. Dit zijn grote bedrijven. Ze moeten natuurlijk zelf bouwheer van een stadion kunnen zijn. U hebt echter gezegd dat het wel een taak is van de overheid om de nodige zaken aan te leveren en de nodige faciliteiten te bieden, en om een stimulans te bieden opdat er inderdaad iets zou gebeuren. Maar al heel snel bleek dat de beslissing van 2009 geen stimulans meer was. Dan gaat het niet over engagementen herroepen of niet. Er gebeurde toch niets met die engagementen. Als u wou dat die beslissing nog altijd een stimulans was voor de voetbalclubs, had u die moeten herroepen en herzien en met die voetbalclubs aan tafel gaan zitten om te bekijken wat er mis is met wat hun werd aangeboden. U hebt dat achteraf, na de vernietiging, wel gedaan. Dan hebt u van de Pro League en van de voetbalclubs vernomen dat het te omslachtig en te tijdrovend en niet interessant genoeg is. U wist dat het geen stimulans meer was.

Nu hebben ze amper een halfjaar tijd om deze beslissing te bekijken en om te onderzoeken of ze daarop inschrijven. Ook deze beslissing van juli 2013 is geen stimulans voor de clubs. Ik stel vast dat de engagementen die de Vlaamse Regering in haar regeerverklaring heeft neergeschreven, en u in uw beleidsnota en opeenvolgende beleidsbrieven, niet worden gehonoreerd. Dat is de enige conclusie die ik kan trekken.

De voorzitter: De interpellatie is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over crowdfunding binnen de Vlaamse (top)sportsector - 2122 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Het Vlaams topsportbeleid is voor het overgrote deel opgebouwd rond de zogenaamde topsporttakkenlijst. Die bepaalt of een topsporter in aanmerking komt voor een topsportcontract en/of aanvullende topsportsubsidies. Desondanks vallen een aantal mensen uit de boot. Daardoor is de ‘windows of opportunity’ ontstaan. Vaak is er een tekort aan geld.

Topsport kost veel geld en het is dan ook evident dat een overheid keuzes moet maken. Maar evenzeer is het niet correct om enkel en alleen naar de Vlaamse overheid te kijken als financier van topsport. Vlaanderen moet initiatieven nemen om de private sector en de samenleving nauwer te betrekken bij de topsport. Deze cultuur is in Nederland al veel langer ingeburgerd, terwijl Vlaanderen daar nog mee moet beginnen.

Als men aan private middelen in de sport denkt, denkt men in de eerste plaats aan sponsoring. Vele sporters gaan en gingen in het verleden op zoek naar sponsoring. In het huidige economische klimaat zijn de sponsors echter dun gezaaid. Voor veel topsporters, in het bijzonder nieuwe sporttalenten, is het daarom moeilijk om grote en minder grote sponsors te vinden met veel of weinig inbreng. Bovendien is ook de fiscus de laatste jaren veel strenger

geworden met betrekking tot de uitgaven aan sponsoring, waardoor eventuele sponsors systematisch afgeschrikt worden.

Het probleem blijft dus dat veel sporters financieringsmoeilijkheden hebben. Vanuit deze analyse heb ik tijdens de zomer samen met de heer Vereeck een voorstel gelanceerd om te bekijken en te onderzoeken welke mogelijkheden crowdfunding biedt voor de Vlaamse topsport en of het eventueel niet wenselijk is om vanuit Vlaanderen een crowdfunding-platform voor topsport op zetten. Momenteel is dat voor een deel niet meer nodig. Twee Vlaamse private spelers hebben daar namelijk op ingespeeld: World of CrowdFunding en CroFun, die respectievelijk aan op donatie gebaseerde crowdfunding doen en aan elke vorm van crowdfunding.

Volgens mij biedt crowdfunding een aantal mogelijkheden om topsporters in staat te stellen om de nodige financiële middelen in functie van hun topsportcarrière te verzamelen. Sport en topsport zijn iets wat de samenleving aanspreekt en aantrekt. Door crowdfunding kan het brede publiek participeren aan en betrokken worden bij de topsport. Een van de nadelen is dat het wettelijke kader in België nog niet aangepast is aan de noden van crowdfunding. Met crowdfunding kan 100.000 euro opgehaald worden zonder al te veel administratieve rompslomp, maar boven de 100.000 euro wordt de regelgeving zo complex dat het voor niemand nog interessant is. De bevoegdheid om dit aan te passen ligt echter bij de federale overheid.

Minister, in de media liet u uitschijnen dat u wilt onderzoeken welke mogelijkheden er zijn voor crowdfunding van topsporters. U hebt gezegd: “Je kunt daar gewoon niet tegen zijn, en we willen dat graag onderzoeken.”

Minister, kunt u formeel bevestigen dat u bereid bent om de mogelijkheden van crowdfunding voor topsport te onderzoeken? Hoe zult u dat onderzoek aanpakken en door wie zal dit onderzoek uitgevoerd worden? Welke timing wordt hierbij gehanteerd? Welke zienswijze hebt u over het gebruik van crowdfunding voor topsporters?

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Peter Van Rompuy: Mevrouw Werbrouck, u hebt het daarnet gehad over de limiet van 100.000 euro. Voor zover ik weet – correct me if I'm wrong –, geldt die alleen maar voor financiële instrumenten. Zolang men in ruil voor een schenking of een belegging een truitje, een kaart of dergelijke meer krijgt, is er eigenlijk geen limiet en kan men doen wat men wilt.

Ik deel uw mening dat er een samenwerking zou moeten zijn met het federale niveau om iets te doen aan die limiet. Men heeft een crowdfundingcultuur nodig. Als de Vlamingen niet gewend zijn aan het instrument en er in het algemeen een sfeer heerst dat dit in Vlaanderen en België niet kan, dan zal men nooit in staat zijn om voor sporters hoge bedragen te verzamelen. Het zou dan ook goed zijn als we kunnen komen tot een gecombineerde actie van de Vlaamse en federale overheid om ervoor te zorgen dat het concept crowdfunding zijn entree maakt in België en Vlaanderen. Ik denk dat daar echt mogelijkheden toe bestaan, zeker als we weten hoeveel geld er op de spaarboekjes staat dat toch niets oplevert. Men moet echter een cultuur hebben waarin mensen dat als een evidentie beschouwen. Zoals men vandaag allerlei giften doet aan allerlei goede doelen, zou men de reflex moeten hebben om via crowdfunding een aantal doelen die men een warm hart toedraagt, te sponsoren. We moeten op beide terreinen kunnen werken. Als Vlaanderen het goede voorbeeld geeft, zal de federale overheid misschien volgen en de wet aanpassen. Op die manier zouden we een doorbraak kunnen realiseren in het concept van crowdfunding, ook voor topsport.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Ik sluit me aan bij de opmerking van de heer Van Rompuy.

Minister, het zou ook interessant zijn na te gaan hoe we het fiscale instrumentarium interessanter kunnen maken. Na de staatshervorming die op dit ogenblik in behandeling is,

zijn er misschien extra mogelijkheden waardoor Vlaanderen een doelgroepenbeleid zou kunnen voeren. We moeten dat zeker onderzoeken. Voor het overige moeten we samen met de federale overheid nagaan wat wel en niet kan.

Minister, ik wil nog een algemene bedenking maken. U hebt met de steun van het parlement extra middelen uitgetrokken voor het topsportbeleid. Ik was wat geschrokken toen ik tijdens de zomermaanden het artikel over crowdfunding las. Onze jonge schaatser, Bart Swings, deed via de media een oproep om extra financiering te vinden. Dat is een enorm talent. Hij combineert zijn zware studies van burgerlijk ingenieur met topprestaties. Hij is absolute wereldtop in het skeeleren en het snelschaatsen. Minister, ik weet niet of u de snelschaatswedstrijden in Friesland volgt op televisie. De Nederlanders zeggen: “Daar, een Belg.” Nou, vroeger was het een ingehuurd Belg, Veldkamp. Swings is echte top, hij is aan het komen. Dat hij op dit ogenblik door dit soort materiële zorgen zijn topsport niet zou kunnen doen, is een beetje godgeklaagd, ook omdat er in Vlaanderen geen noodzakelijke infrastructuur voor schaatsen voorhanden is.

Minister, we werken samen met Bloso, het BOIC en de federaties, maar zou een projectbenadering niet mogelijk zijn voor dit soort individuele gevallen of voor kleinere sporten die niet in een klassieke structuur of een geregementeerde subsidiëring zitten? Ik heb dat zelf ooit geprobeerd met een vzw-structuur, maar daar waren vragen over. Dit soort projectbenadering biedt soms ad-hocoplossingen met relatief weinig middelen.

Minister, wij steunen u in uw topsportbeleid. Medailles zijn belangrijk, maar de voorbeeldfunctie is dat ook. We moeten opletten dat we dit soort talenten niet fnuiken in de lange weg van geregementeerde subsidiëringen.

Minister, bestaat er in de huidige reglementering voldoende ruimte voor dit soort projectbenadering?

De heer Johan Deckmyn: Het systeem van crowdfunding kan een interessant alternatief zijn om topsporters extra financiële ondersteuning te bieden. Het is dus zeker de moeite waard om te onderzoeken hoe men dat eventueel structureel kan inbedden in een breder kader van topsportbeleid. Er zijn nu al voorbeelden gekend, zowel in binnen- als buitenland, van topsporters die op die manier voldoende middelen kunnen verzamelen om hun sport op een succesvolle wijze te beoefenen.

Toch hebben de meeste sprekers hier gelijk als ze stellen dat er nog problemen moeten worden opgelost voor een beter wettelijk en decretaal kader voor crowdfunding. Minister, hoe wilt u dit probleem aanpakken? Welke timing wilt u hierbij hanteren?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik wil mijn positieve instelling ten opzichte van crowdfunding zeker herbevestigen. Ik kreeg hier de suggestie van het doelgroepenbeleid. Vanuit mijn bevoegdheid Werk heb ik hierover een andere reflex. Voor topsporters had ik dat niet als een mogelijkheid bekeken, maar misschien biedt de zesde staatshervorming – de timing is dan juli 2014 en januari 2015 – een mogelijkheid. Het doelgroepenbeleid is om bepaalde doelgroepen naar werk te begeleiden, en niet direct topsporters. Maar het is een goed idee. Als dat niet kan, wil ik uitzoeken hoe we dat op het federale niveau fiscaal kunnen inzetten. Ik engageer me om dat mee te nemen.

Ik heb ondertussen enkele gesprekken gevoerd over dit thema met mijn administratie en met verschillende bedrijven die in navolging van de recente media-aandacht hun diensten wensen voor te stellen. Uit deze gesprekken kwam naar voren dat men van de overheid een terughoudende rol verwacht, omdat men het ongedwongen karakter van het sturen van crowdfunding niet wil laten ondergraven. Het is essentieel dat de donor het gevoel heeft dat zijn donatie integraal en zonder inmenging naar het project of de atleet van zijn keuze gaat. Dat is een filosofie die duidelijk wordt gekozen.

De overheid moet wel op basis van belastinggeld, en op basis van een gedragen beleidsplan – in ons geval het Topsportactieplan Vlaanderen III – onder parlementair toezicht instaan voor de basisfinanciering van topsport in Vlaanderen. Projectfinanciering is voor ons een window of opportunity. In een bepaalde specialiteit van topsport, met of zonder federatie – ik denk aan gewichtheffer Tom Goegebuer –, zijn er mogelijkheden om te zorgen voor een basisfinanciering. Dan moeten we geen zware infrastructuur aanleggen, want het zou erg zijn dat je voor één sporter een enorme uitgave moet doen, maar je kunt wel projectmatige oplossingen aanbieden.

In gesprekken met de bedrijven werd dikwijls extra duiding gevraagd, en door ons gegeven, over de werking van ons topsportbeleid. Het Vlaamse topsportbeleid zorgt er immers voor dat we via de topsportmiddelen de basisnoden van de toppers kunnen invullen. Maar uiteraard moeten alle mogelijke complementaire initiatieven op het vlak van het genereren van extra middelen worden aangemoedigd. Ik wil dat verder onderzoeken.

Vlaanderen heeft ook in het verleden ingespeeld op complementaire manieren van financiering. Ik denk aan de wielerteams, waar we een cosponsoring hebben die zorgt voor de ondersteuning van Topsport Vlaanderen. Dankzij de sponsoring die wij bieden aan topsportevenementen, vooral van sporten die minder in de aandacht komen, kunnen zij gemakkelijker extra sponsors aantrekken.

Verder zorgt de ondersteuning van de Vlaamse overheid via Bloso met tewerkstellingscontracten en topsportstudentenprojecten ervoor dat onze toppers voor private spelers interessanter worden om te ondersteunen. Zo is het misschien minder bekend dat de marketing van verschillende topsporters wordt opgenomen door marketingbureaus – ik moet Golazo niet noemen als een van degenen die zich daarmee bezighoudt. Als ik kijk naar wat er bovenop de middelen van Vlaanderen gaat naar mensen als Dirk Van Tichelt, Donna-Donny Truyens, Hanna Mariën, Hans Van Alphen, dan is dat ook een mooi voorbeeld van de complementariteit tussen wat wij doen, namelijk een voorwaardenscheppend beleid van de Vlaamse overheid die voorziet in de basisnoden van de atleet, en de aanvullende inbreng van een private organisatie die extra financiële middelen voor een atleet kan genereren.

Ook crowdfunding moet als een dergelijke complementaire financieringsvorm naast de bestaande overheidsfinanciering worden gezien. Een overheid mag hierin geen sturende rol opnemen, maar moet dit wel aanmoedigen waar mogelijk. Zo werd naar aanleiding van het crowdfundingproject van Bart Swings – ik noem hem hier dan toch maar – constructief overleg gepleegd tussen zijn entourage, mijn kabinet, Bloso en het BOIC. Bart Swings is in zijn communicatie ook steeds correct en positief geweest ten aanzien van de Vlaamse overheid.

Wij moeten zorgen dat de basisnoden worden ingevuld en de extra's moeten kunnen worden aangebracht. Het is vooral aan de private organisaties uit de sector zelf die werken met onze atleten, zoals in eerste instantie de topsportfederaties, maar ook marketingbureaus, om in te pikken op dit crowdfundingverhaal en om zo te zorgen voor een bijkomende complementaire financieringsbehoefte en -mogelijkheid. Ik heb de bedrijven die mijn kabinet contacteerden in eerste instantie dan ook naar deze spelers doorverwezen.

In dit verhaal moeten wij doen wat we moeten doen. Ik besef goed dat die sporters iets extra's wel nuttig en zinvol vinden. We kunnen dan nog kijken, zoals de heer Van Rompuy en de heer Sauwens suggereren, op welke manier we dit misschien nog financieel of fiscaal kunnen ondersteunen.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is voor mij heel duidelijk dat het een win-winsituatie moet zijn. Het is niet omdat er iemand aan crowdfunding doet dat daarom de subsidies moeten veranderen of verminderen, of vice versa. Het is een win-winsituatie waar de atleet alleen maar beter van wordt.

Mag ik een kleine opmerking maken? Vroeger stond ik als atleet dan wel op de topsporttakkenlijst, maar ik heb nooit geld tekort gehad. Ik heb altijd perfect kunnen doen wat ik wilde. Ik heb kunnen trainen en wedstrijden doen over de hele wereld. Dat was geen enkel probleem. Bart Swings heeft het waarschijnlijk goed verwoord, maar het kwam anders over. Het kwam over alsof hij niet genoeg geld had om zich goed voor te bereiden voor Sochi. Dat vond ik een wringende maatregel. Heeft hij geld tekort? Ik denk het niet. Ik denk dat de omkadering die de overheid biedt wel voldoende is en dat de crowdfunding een extra stimulans is voor hem om er extra's bij te creëren. Het mag wel eens gezegd worden dat de overheid haar deel van de overeenkomst nagekomen is. Het enige wat ik daarbij nog kan zeggen, is dat we eerder zouden moeten gaan voor een extra schaatspiste dan dat we de subsidies zouden moeten verhogen.

Ons idee van het platform is dat er niet te veel verschillende projecten mogen zijn, maar dat ze gebundeld zouden zijn. We hadden graag gezien dat er iets meer samenspraak zou zijn en dat er beter kan worden nagegaan hoe het in elkaar zit en hoe het zal worden gebruikt. Iedereen weet dat als er sponsoring is, dat het gewoon geld in de zakken steken is voor later. Wat is de bedoeling van crowdfunding? Is het de bedoeling dat het zuivere sponsoring is of is het de bedoeling dat men daarmee nog extra trainingsstages kan kopen? Of kan dat samen?

Ik ben ervan overtuigd dat het een win-winsituatie is en dat dat zo moet blijven. Ik denk dat de overheid toch nog haar voet tussen de deur moet hebben om misbruik te voorkomen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Omdat er nu al twee keer is gesproken over Bart Swings, wil ik zeggen dat hij effectief in de 'windows of opportunity' zit. Hij is deeltijds student en heeft een deeltijds tewerkstellingscontract bij Bloso. Hij wordt ook ondersteund voor zijn omkadering. We geven de basiselementen. Je kunt moeilijk deeltijds studeren en een fulltime job hebben. Ik kan me inbeelden dat het moeilijk is om student te zijn en deeltijds te werken. Dat zal veel vergen. Hij zal nog wat extra ondersteuning kunnen gebruiken via crowdfunding.

Voor mij blijft het essentieel dat de overheid geen keuzes maakt over welke sporters met crowdfunding verder moeten worden ondersteund en welke niet. Dat stukje moet de sporter zelf kunnen aanbrengen. Dat horen we ook van de bedrijven die zeggen: laat ons zelf dat aspect verder invullen.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Peter Van Rompuy: Wat betreft een fiscale en financiële stimulus: als je een beetje creatief bent, zou je net zoals een Winwinlening een soort crowdlening kunnen lanceren. Je hebt altijd een soort verzekering van een derde, geloof ik, dat je dan terugkrijgt. Dat zou je dan kunnen laten vallen. Een fiscale incentive voor crowdfunding zou volgens mij inslaan als een bom. Ik denk dat het nergens ter wereld bestaat. Technisch zal het niet gemakkelijk zijn. Vanuit Vlaanderen zijn er volgens mij wel mogelijkheden om zoiets te doen via RSZ-kortingen in de doelgroep of een crowdlening. Als je een fiscale turbo zet op crowdfunding, dan garandeer ik u dat het heel hard zal gaan. Dat is zoals de fiscale vrijstelling op de giften. Als je zoiets doet, heb je een schokeffect.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de derde cluster kunstgrasvelden - 2125 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, het Vlaams Sportinfrastructuurplan heeft gekozen om een inhaalbeweging te maken voor vier soorten sportinfrastructuur, namelijk kunstgrasvelden, eenvoudige sporthallen, eenvoudige zwembaden en multifunctionele sportcentra. In het kader van het Vlaams Sportinfrastructuurplan werden onder andere 29 kunstgrasvelden in een eerste cluster gerealiseerd en zes kunstgrasvelden in een tweede cluster.

In een nota van de Vlaamse Regering stond bovendien het volgende: “(...) beslist worden om deze marktplaatsing en selectie te herhalen voor een tweede en, desgevallend, derde cluster van kunstgrasvelden. Dit betekent dat er al dan niet een tweede en eventueel derde zal geselecteerd worden.” De Vlaamse Regering liet zodoende de mogelijkheid open om ook een derde cluster te realiseren.

Begin 2012 polste ik naar de intentie van de Vlaamse Regering om een derde cluster kunstgrasvelden te realiseren. Uw antwoord luidde: “Dit is voorlopig niet aan de orde.”

Via de voetbalenquête van Het Nieuwsblad vernam ik in het voorjaar van 2013 het volgende: “Vlaamse Regering overweegt extra kunstgrasvelden.” En nog: “Volgend jaar lanceren we wellicht weer de oproep voor kunstgrasvelden, deels door Vlaanderen betaald, waar gemeentes met clubs de kans krijgen om daar een dossier van te maken.” De Vlaamse Regering is dus van mening veranderd. Dat is misschien wel goed om bij te sturen.

Op vrijdag 19 juli besliste de Vlaamse Regering op uw voorstel, minister, om de start van een derde cluster kunstgrasvelden goed te keuren. Het gaat om de lancering van een oproep met het oog op de realisatie van veertig kunstgrasvelden, waarbij in functie van de subsidieaanvragen de realisatie van 33 multifunctionele kunstgrasvelden vooral bestemd voor voetbal en zeven multifunctionele hockeyvelden wordt beoogd.

Minister, kunt u meer toelichting geven bij de derde cluster kunstgrasvelden? Op basis van welke factoren heeft de Vlaamse Regering besloten dat een derde cluster kunstgrasvelden opportuun is?

Volgens de beleidsnota Sport was het de bedoeling om het Vlaams Sportinfrastructuurplan tegen 2014 succesvol uit te voeren. De vertraagde uitvoering van de eerdere projecten evenals de recente opstart van de derde cluster kunstgrasvelden hebben als logisch gevolg dat deze timing niet zal worden gehaald, maar dat de deadline eerder in 2015 of 2016 zal komen te liggen. Hierdoor zullen de beschikbaarheidsvergoedingen ook pas later op kruissnelheid zijn en slechts weinig invloed hebben op de begroting van de huidige Vlaamse Regering maar zeker wel op de begroting van de volgende Vlaamse regeringen omdat zij de nodige middelen zullen moeten plannen voor de jaarlijkse tegemoetkoming in de jaarlijkse beschikbaarheidsvergoedingen. Hoe bekijkt u dit gegeven?

De bedoeling van het Vlaams Sportinfrastructuurplan was om de behoefte inzake sportinfrastructuur terug te dringen met circa 35 procent. In januari 2012 gaf u aan dat op basis van het toenmalige aantal projecten gesteld kon worden dat 16 procent van het tekort aan sportinfrastructuur zal worden weggewerkt. Hoeveel procent van het toenmalige tekort aan sportinfrastructuur zal nu worden weggewerkt door de bijkomende derde cluster kunstgrasvelden?

De voorzitter: Mevrouw Kindt heeft het woord.

Mevrouw Els Kindt: Minister, op welke wijze zal deze derde cluster worden georganiseerd? Wordt dat hetzelfde als de eerste en tweede cluster?

Op het aanvraagformulier staat dat men kon inschrijven tot 31 oktober; op de website is dat aangepast naar 29 november. Kan het niet worden uitgesteld tot 31 december? De gemeenten zijn volop bezig met de planning van de beheers- en beleidscyclus (BBC). Misschien zijn begin december nog niet alle keuzes even duidelijk. Dat zou spijtig zijn voor de steden en gemeenten die toch nog willen instappen in december.

Was er een evaluatie na de eerste en tweede ronde van inschrijvingen?

Ik heb bedenkingen bij de kostprijs. West-Vlaamse gemeenten hebben nagerekend wat een eigen terrein zou kosten. Als ze zelf een terrein aanleggen, komen ze aan een investering van circa 550.000 à 650.000 euro. Als we instappen in een Vlaams project, komt dat op een miljoen euro. Het percentage dat ten laste van de steden en gemeenten valt, komt nog duurder uit dan de realisatie van een eigen project. Is de kostprijs al geëvalueerd?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mevrouw Kindt, die berekeningen zou ik graag eens zien. Als men het geld dat binnen x jaar wordt terugbetaald, als vol beschouwt, komt men natuurlijk duurder uit. Als men vandaag leent en dat terugbetaalt in schijven voor een project, dan is men pas binnen x jaar eigenaar. Bij een DBFM-project is dat het geval. Men moet dat actualiseren om de juiste waarde te kennen. Een euro van vandaag is niet te vergelijken met een euro van tien jaar geleden. Ik zou dat graag samen bekijken.

We hebben twee algemene infomomenten georganiseerd. De steden en gemeenten vroegen toen uitdrukkelijk – vanwege de meerjarenbegroting – om de inschrijvingsdatum te verzetten naar eind november. Dan moet het voor ons klaar zijn. Daarom hebben we een uitstel van één maand verleend en niet van twee maanden.

Waarom deze derde oproep? De Vlaamse Regering is niet van mening veranderd. Natuurlijk zijn er dingen die voortschrijden. We hebben die investeringen van de gemeenten op bepaalde momenten ondersteund vanuit een bepaalde filosofie. De jongste maanden, nadat de tweede cluster rond was, hebben Bloso, het kabinet en ook ikzelf en het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media (CJSM) veel vragen gekregen naar die kunstgrasvelden. Bij de evaluatie van de eerste en de tweede cluster hebben we gezien dat er nog altijd noden waren. We hebben aanpassingen aangebracht om dit nog beter en sneller te kunnen doen in de derde cluster. Dat was ook een vraag die u stelde.

Er is een theoretische nood berekend. Er zouden nog 112 multifunctionele kunstgrasvelden nodig zijn. Uiteraard is dat theoretisch. Volgens het beleidsplan van de Vlaamse Hockey Liga zou er een dringende nood aan 7 hockeyvelden zijn. Omwille van die noden die er toch nog zijn, vonden we dus dat we die derde oproep zouden kunnen en moeten doen.

Het klopt dat het zwaartepunt van de beschikbaarheidsvergoedingen verschuift naar de volgende jaren. Ik wil echter benadrukken dat er geen sprake is van het doorschuiven van de rekening. Er is voorzien in een groeipad tot 8,5 miljoen euro. Dat verschuift, maar in dat geld is structureel voorzien. Dat blijft dus 8,5 miljoen euro. Eigenlijk is dit een uitputten van een onderbenutting die er tot nu toe was: omdat die 8,5 miljoen euro nog niet op tijd kon worden ingevuld, kunnen we nu een derde oproep doen, zodat die middelen beter worden benut.

Die 34 procent is het resultaat van een eenvoudige berekening, waarbij wordt bekeken hoeveel projecten er zijn en niet wordt gekeken naar de oppervlakte. Ik had het over 112 multifunctionele kunstgrasvelden en 7 hockeykunstgrasvelden. Wij willen 33 multifunctionele kunstgrasvelden en 7 hockeyvelden realiseren. Dat komt neer op 40 velden op een totaal van 119 velden, wat ongeveer 34 procent is. Die 34 procent zullen we dus realiseren. Je kunt daarover discussiëren: moet er niet veeleer naar de oppervlakte worden gekeken en mag men dan bij de oppervlakte van een kunstgrasveld driemaal de oppervlakte nemen van een veld? Grosso modo is er echter sprake van 34 procent.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb wat meer duidelijkheid. Ik sta niet achter het realiseren van die Finse pistes, maar ik sta wel achter die kunstgrasvelden. Ik meen dat die een toegevoegde waarde hebben voor de sport.

De voorzitter: Mevrouw Kindt heeft het woord.

Mevrouw Els Kindt: Minister, ook ik dank u voor uw antwoord. Als de vraag dan echter zo groot is bij de gemeentebesturen, als we vaststellen dat er zoveel tekorten zijn, dan is het toch wel vreemd dat er een derde oproep moet komen om die middelen uiteindelijk op te krijgen.

Minister Philippe Muylers: Soms heeft een dergelijke maatregel wat tijd nodig. Nu, na de verkiezingen, zijn er in heel wat gemeenten nieuwe gemeentebesturen, die dit nu beter weten. Ik wil niet natrappen naar de oude gemeentebesturen, maar doordat het al de derde oproep is, hebben die gemeentebesturen daar meer aandacht voor. Ook beseffen ze dat dit niet blijvend is. Ik denk dat ze vroeger vaak dachten: we doen het nu niet, we zullen wel zien over twee jaar. Nu weten ze echter dat het een tijdelijke oproep is: spring je mee op de kar, dan is dat prima, doe je dat niet, dan is de kar voorbijgereden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, en tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de stand van zaken met betrekking tot het nieuwe nationale voetbalstadion - 2243 (2012-2013)

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Muylers.

Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, minister, geachte leden, in het voorjaar van 2013 onthulde de Brusselse Regering haar plannen om een nieuw nationaal stadion te realiseren op parking C. Er ontstond een hetze omdat Vlaanderen zou moeten optreden als vergunningleverende overheid, want parking C ligt nu eenmaal op Vlaams grondgebied. Daarnaast bleek er in de plannen ook niet langer plaats te zijn voor een atletiekpiste.

Naar aanleiding van die kwestie werden er een aantal actuele vragen, schriftelijke vragen en vragen om uitleg gesteld. Minister, u hebt daarop geantwoord dat u over vijf punten een antwoord wou krijgen van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, namelijk over het juridisch blok, het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, het milieueffectrapport en het mobiliteits-effectrapport, de multifunctionaliteit en de betrokkenheid van de Vlaamse overheid en het lokale bestuur.

Op 10 juni maakte de minister-president bekend een brief met de vijf Vlaamse vragen te hebben overgemaakt aan de Brusselse minister-president. Begin september kwamen we via de media ook nog te weten dat er geheime onderhandelingen plaatsvonden over het dossier tussen de KBVB, de ministers-presidenten en de federale premier. Van Vlaamse kant zouden er eerst antwoorden worden geëist over onder meer de mobiliteit en de toekomst van de Memorial Van Damme. Daarom zou de KBVB nu toch de economische haalbaarheid van een voetbalstadion met atletiekbaan willen onderzoeken.

Op 11 september raakte ook bekend dat de Vlaamse minister-president een akkoord had ondertekend waarin hij zich uitspreekt voor een nieuw nationaal voetbalstadion, waarbij de voorkeur uitgaat naar een stadion met atletiekbaan. Ook heeft hij onlangs gezegd dat hij zeker geen aanpassing wenst voor die parking C-zone.

Minister, ik weet dat ik enigszins achter de feiten aanloop, want dinsdag heeft de minister-president daar ook op geantwoord. Ik dacht dat die vragen zouden worden gebundeld, maar men heeft beslist dat ik dat aan u moet vragen. U krijgt dus nog eens de kans om hetzelfde te vertellen, of misschien nog iets bijkomends.

Minister, wat is de stand van zaken met betrekking tot het dossier van het nationaal stadion? Zijn er op korte termijn nog overlegmomenten vastgelegd en welk vervolgtraject is er voor dit dossier?

Kunt u meer uitleg verschaffen over het door Vlaanderen ondertekende akkoord?

Volgens de media is overeengekomen dat het stadion wordt gefinancierd met privémiddelen, zonder overheidssubsidies. Betekent dit dat de Vlaamse Regering niet bereid is om financiële middelen vrij te maken wanneer blijkt dat een stadion met atletiekpiste economisch niet leefbaar is?

Heeft er reeds overleg plaatsgevonden tussen de Vlaamse Regering en de organisatoren van de Memorial Van Damme met betrekking tot die toekomst en het voortbestaan van de Memorial Van Damme?

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Er is de voorbije weken inderdaad al heel wat om te doen geweest. De Vlaamse Regering heeft erover gecommuniceerd en er werden een aantal werkafspraken gemaakt. Ik wil een lans breken voor de multifunctionele inzetbaarheid van de stadions.

Ik ben zeer kritisch over het bouwen van één voetbaltempel die alleen tijdens een aantal hoogdagen zou kunnen worden gebruikt voor de nationale ploeg. Ik wil daarmee niets over de nationale ploeg zeggen. Ik zie echter dat de nationale ploegen in andere landen ook niet over een eigen stadion beschikken, maar dat men daar gebruikmaakt van de infrastructuur van clubs. Die clubs zijn misschien wel beter uitgerust. Ik zou het erover vinden dat er enkel en alleen voor de nationale ploeg een voetbalstadion zou worden gebouwd. We staan met onze Memorial Van Damme in de atletiek aan de wereldtop. We mogen dat niet zomaar overboord gooien. We moeten ervoor zorgen dat het nieuwe stadion multifunctioneel is.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Peter Van Rompuy: Los van de vraag of er al dan niet een piste moet komen, moeten we in het dossier aandacht hebben voor het draagvlak in de regio van het stadion. We kunnen dat draagvlak overeind houden door aandacht te creëren voor het feit dat de bouw van het stadion niet noodzakelijk een bedreiging moet zijn voor de mobiliteitsknoop op de ring – men staat er nu al stil –, maar dat het een hefboom kan zijn om een aantal dossiers die geblokkeerd zijn over de optimalisering van de ring te deblokkeren. Tegelijk kan de site als transferium worden gebruikt, waar je dan via de parking kunt overstappen van het private transport per wagen naar nieuwe metrolijnen die er ongetwijfeld moeten komen naar het centrum van Brussel.

Het gaat over meer dan alleen maar sport. Het is een momentum dat we moeten gebruiken om een aantal infrastructuurknopen die zich op dat punt situeren, te ontwarren, in samenwerking met alle verschillende actoren die op die plaats aanwezig zijn.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: In uw inleiding zegt u het zelf al: ik zou me er gemakkelijk van af kunnen maken en verwijzen naar de commissie Algemeen Beleid van afgelopen dinsdag, waarin minister-president Peeters al op 80 procent van de vragen heeft geantwoord. Om vriendelijk te zijn – wat ik meestal ben –, zal ik toch een antwoord geven op uw vragen. Uiteraard zal het inhoudelijk niet verschillen van het antwoord van minister-president Peeters.

Wij hebben ons standpunt, met een aantal vragen, inderdaad per brief duidelijk overgemaakt aan het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Op 11 september werd de intentieverklaring ondertekend. Ik ga misschien wat te kort door de bocht, maar de intentieverklaring zegt vooral dat het de intentie is van de drie regeringen om de kandidatuur van de Voetbalbond positief te bejegenen, uiteraard binnen de bestaande wetten en decreten en alles wat daarmee samenhangt.

In een volgende stap, in april 2014, zal duidelijk moeten worden in hoeverre de Voetbalbond dit kan hardmaken. Met andere woorden, op dat moment zal duidelijk moeten worden of een voetbalstadion op parking C zowel ruimtelijk, mobiliteitsmatig als financieel mogelijk is.

De intentieverklaring werd ondertekend door de Federale Regering, de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en de Vlaamse Regering. Het is logisch dat dit zowel door de premier als door de ministers-presidenten gebeurde, omdat het, zoals u zelf al zei, verder reikt dan enkel sport: het gaat ook over ruimtelijke ordening, mobiliteit, leefmilieu, veiligheid enzovoort.

Het addendum bij de intentieverklaring is een belangrijk extra punt dat door de Vlaamse Regering uitdrukkelijk naar voren wordt geschoven. In dat addendum wordt verwezen naar de voorkeursoptie van de Vlaamse Regering, ondersteund door de andere ondertekenaars van het addendum, namelijk een stadion met een atletiekpiste en een beweegbare tribune.

Alle partners gaan akkoord om nu een gedetailleerde technische en economische haalbaarheidsstudie te laten uitvoeren. Die studie zou tegen eind oktober 2013 duidelijkheid moeten geven over de financieel-economische haalbaarheid van het project overeenkomstig het voorkeursscenario zonder overheidssubsidies, inclusief atletiekpiste.

Uit de discussie die we daarnet hebben gevoerd over de ondersteuning van voetbalstadions, blijkt dat het een logische keuze is om dat te doen zonder overheidssubsidie.

Uit de haalbaarheidsstudie zal ook blijken of er overeenstemming is met het GRUP. Eind volgende maand zal dit werk opnieuw aan bod komen tijdens een bespreking over de verschillende regeringen heen, maar op dit moment voert de Voetbalbond deze haalbaarheidsstudie uit.

In het addendum bij de intentieverklaring wordt ook gesteld dat de Vlaamse Regering, mocht het bestaand gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (GRUP) vernietigd worden door de Raad van State in het kader van de lopende procedures – u weet dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een vraag naar vernietiging heeft lopen bij de Raad van State rond dat GRUP – , verplicht zal zijn het dossier in zijn geheel te herbekijken. Vlaanderen zal dan verplicht zijn het dossier in zijn geheel te herbekijken. Dat is logisch, want dan ontstaat er een nieuwe situatie.

Tot slot staat in het addendum dat de inplanting van zo'n stadion op het grondgebied van de gemeente Grimbergen een akkoord tussen het Vlaamse en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest vereist over de afwikkeling van de mobiliteit en de ring R0. De inplanting vereist ook een veiligheidsplan dat wordt uitgewerkt met de gemeente Grimbergen, de stad Brussel en de federale politiediensten, met duidelijke commandolijnen over de gewestgrenzen heen.

Wat ons betreft, is en blijft het stadion een zuiver privéinitiatief. Nooit is de betrokken overheden gevraagd om financieel bij te springen. Er wordt enkel gevraagd om dit dossier te faciliteren.

De organisatoren van de Memorial Van Damme waren betrokken bij de gesprekken tussen de drie regeringen en de KBVB, en zullen ook bij de volgende gesprekken – wanneer de haalbaarheidsstudie wordt opgeleverd – betrokken worden.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik dank u omdat u toch antwoordt op deze vraag. Ik had de vraag ook aan minister-president Peeters gesteld, maar u bent blijkbaar de uitverkorene om mij te antwoorden. Voor een keer bent u mijn nummer een!

Ik ben erg blij met de intentieverklaring. Dat betekent evenwel nog niet dat het stadion met een piste er zal komen. Het is afwachten wat de haalbaarheidsstudie oplevert. Ik ben blij met de haalbaarheidsstudie, en wacht af wat die oplevert. Als een stadion met piste financieel niet haalbaar zou zijn, dan durf ik te pleiten voor Vlaamse subsidies. Ik verkies een stadion met atletiekpiste boven een sporttempel zonder die piste. Wij zijn niet voor subsidies, maar dat groot multifunctioneel sportcentrum moet er komen. Dat mag er gerust komen waar vandaag

het Koning Boudewijnstadion staat, en niet op parking C. Ik weet niet of dat technisch wel kan, ik ben geen ingenieur bouwkunde.

Er moeten nog veel knopen worden doorgehakt. In de wereld staan heel veel stadions met een atletiekpiste én een bewegend dak. Ik pleit er dus voor om er alles aan te doen om een stadion met piste te realiseren. Want de Memorial Van Damme is een mooi initiatief, dat Vlaanderen voor uitstraling in de wereld bezorgt. Dat mag niet verdwijnen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over infrastructuur voor het schoonspringen - 42 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, het lijkt wel alsof ik een abonnement heb op vragen over marginale sporttakken.

Mijn vraag past in een groter geheel, over de problemen van de Vlaamse zwembaden, en dan vooral over de kostprijs, de rationalisering en de noodzakelijke intergemeentelijke initiatieven op dat vlak. Als ik het goed heb, zijn er in Vlaanderen slechts twee zwembaden die het schoonspringen op topsportniveau én recreatief mogelijk maken: in Gent en Brugge. Het is merkwaardig dat vtm daarin iets heeft gezien wat kijkers kan aantrekken. Zelf vind ik het een beetje griezelig: ik heb nooit hoger dan van de 3 meterplank gesprongen. Ik kijk er liefst ook niet naar, want ik heb dan plaatsvervangende schrik.

Het is een olympische discipline die de afgelopen jaren sterk is geëvolueerd. Afgelopen zomer zag ik op tv het schoonspringen in allerlei vormen, met duo's bijvoorbeeld. De uitzendingen van het schoonspringen op het WK in Barcelona werden door heel veel mensen bekeken. De discipline is in opmars. Enkele jaren geleden beslisten een aantal West-Vlaamse politici – van de provincie en Brugge – echter om een nieuw zwembad te bouwen. Als men dan het schoonspringen vanop een 10 meterplank mogelijk wil maken, heeft men twee problemen. Er is een hoog plafond nodig én het bad moet diep zijn. Het is gewoon levensgevaarlijk als je niet de juiste infrastructuur hebt. Natuurlijk is aan dit soort voorwaarden een kostprijs verbonden. Daardoor gaan overheden in deze budgettaire precaire tijden daar heel voorzichtig mee om. Zij zullen daarop besparen.

Minister, als we straks in Gent ook nog eens een grote verbouwing krijgen in het zwembad, hebben we misschien helemaal geen infrastructuur voor schoonspringen meer in dit land. Misschien is één dergelijke infrastructuur voldoende – wie ben ik om dat te zeggen? Mijn Brugse vrienden zeggen mij dat die planken daar zeer intens recreatief worden gebruikt, en niet zomaar door een marginaal klein deeltje van een kleine club. Ik kan dit niet nagaan, maar ik denk wel dat het vtm-verhaal dat recreatieve aspect versterkt.

Ik beseft dat een mens keuzes moet maken in het leven. Maar ik wil er toch een lans voor breken, om ervoor te zorgen dat we in dit land een paar infrastructuren hebben die aan de topsportvereisten beantwoorden. We hebben in het vorige punt gediscussieerd over de noodzaak van een atletiekpiste. Dit is eigenlijk hetzelfde. Moeten we ook in die sporttakken aanwezig zijn? Dat zal dan een fysieke infrastructurele investering vereisen.

Minister, kent u het probleem? Ik neem aan van wel. Kunt u er iets meer over zeggen? Is er al contact over geweest met de provincie West-Vlaanderen, de finale initiatiefnemer, en met de Zwemfederatie en Bloso? Als men dit zinvol vindt, is er dan geen constructie te bedenken om dit te financieren? Maar misschien kunt u argumenteren waarom we het met minder kunnen doen. Ik sta daarvoor open. Ik wil niet per se in Brugge en in elke Vlaamse stad een

infrastructuur voor die sport, maar we moeten er toch voor zorgen dat het schoonspringen minimaal kan worden beoefend. We hadden het daarnet over schaatspistes. Je kunt het daarmee vergelijken. Deze sporttakken zijn bij ons niet zo populair en ze worden niet breed beoefend, maar een minimale infrastructuur lijkt mij toch verdedigbaar.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, is het nog mogelijk om die plannen te amenderen? Volgens mij liggen ze vast. Kunnen we in Brugge nog een aanpassing doen? Ik dacht het niet. Maar laat ons dan ook eerlijk zijn: als we nog één ruimte hebben om aan schoonspringen te doen, dan hoop ik dat u ervoor ijvert dat die ene ruimte kan blijven bestaan. Dat is het minste wat we aan u kunnen vragen.

De voorzitter: Mevrouw Kindt heeft het woord.

Mevrouw Els Kindt: Ter informatie: op 8 november is er de eerstesteenlegging van het zwembad. Het zal moeilijk zijn om de plannen nog te wijzigen.

De heer Bart Caron: Collega's, ik weet dat ook. Maar voor mij is dit voorval een aanleiding om de thematiek aan te brengen. Het is mij niet om dat concrete dossier te doen. Mijn vraag is hoe we daarmee omgaan en of dat legitieme vragen zijn.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Er zijn in Vlaanderen heel wat zwembaden waar aan schoonspringen kan worden gedaan op recreatief niveau: volgens de Spakki-databank van Bloso bezit 27 procent van de 244 bestaande overdekte zwembaden minimaal een 1 meterspringplank. Er zijn er ook die er een hebben van 3 meter en 5 meter. Er zijn er twee met een springplank die hoger is.

Ik begrijp dat tv-programma's een rol kunnen spelen, maar we moeten hier toch ook zeggen dat zonder begeleiding of opleiding van een 3 meterspringplank, 5 meterspringplank of een nog hogere afstootplaats springen onveilig is. Dat is het niet alleen voor de springer, maar ook voor de andere zwemmers.

Het klopt dat er voor echt competitie-schoonspringen op hoog niveau in Vlaanderen niet veel infrastructuur aanwezig is. Anderzijds stel ik ook vast dat er weinig clubwerking is voor schoonspringen. In Vlaanderen bieden vier clubs deze discipline aan. In totaal zijn er 38 leden, op de meer dan 40.000 leden die bij de Vlaamse Zwemfederatie zijn aangesloten.

Het nieuwe Olympiabad in Brugge is een van de multifunctionele projecten die zullen worden gerealiseerd vanuit het Vlaams Sportinfrastructuurplan. Het gaat dus niet om een renovatie maar om een volledig nieuw zwembadcomplex, dat naast het oude wordt gebouwd. Het oude zwembad blijft open tot het nieuwe klaar is. Het project wordt getrokken door de Tussengemeentelijke Maatschappij der Vlaanderen voor Watervoorziening (TMVW), de provincie West-Vlaanderen en de stad Brugge. Zoals u weet, investeert en subsidieert Vlaanderen jaarlijks 30 procent van dit project in het kader van de DBFMO-filosofie (Design Build Finance Maintain Operate), en dit gedurende dertig jaar.

De Vlaamse Regering heeft dit project in december 2012 gegund aan de firma Sport & Recreatie. De aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning werd ingediend in december 2012. Op 30 mei 2013 werd de bouwvergunning verkregen. De eerstesteenlegging volgt op 8 november. Op geen enkele moment werd tijdens het overleg met de verschillende betrokken actoren – de stad Brugge, provincie West-Vlaanderen, TMVW, Bloso, departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media (CJSM), en het kabinet – de wens geuit om in het bouwprogramma in een duiktoren te voorzien voor schoonspringen.

Ondanks de aanwezige duikvoorzieningen in het bestaande 50 meterzwembad bestaat er trouwens in Brugge geen enkele sportclub die hieromtrent activiteiten ontwikkelt. In het programma van eisen in de verschillende bestekken was dus nooit sprake van een duikput of

duiktoren. Een dieper zwembad, groter watervolume en hoger bouwvolume en dak brengt uiteraard een serieuze meerkost met zich mee.

De krantenartikelen laten uitschijnen dat provincie en stadsbestuur die duiktoren nu schrappen uit het programma van eisen, maar dat is een verdraaide weergave van de werkelijkheid, want er was nooit sprake van een duiktoren in de bestekken. Ik begrijp niet goed waarom die vraag, na maanden voorbereidend werk en gesprekken over het bouwprogramma, en na lange onderhandelingen met de private partner om uiteindelijk tot een contractsluiting te komen, nu pas gesteld wordt.

Uw laatste vraag houdt in dat Vlaanderen in extra middelen zou moeten voorzien om die extra investering te doen. De krantenartikelen laten uitschijnen dat dit een 100 procentinvestering is van de provincie/stad, maar, zoals reeds gezegd, draagt Vlaanderen jaarlijks 30 procent bij aan de beschikbaarheidsvergoeding.

Het bouwprogramma werd bepaald door de initiatiefnemers, zijnde de stad Brugge en de provincie West-Vlaanderen. Het project is gegund en de bouw is intussen al gestart. Ik zie ook niet in hoe je dat nu nog zou kunnen wijzigen. In theorie kan uiteraard alles, maar dat betekent nieuwe plannen maken, nieuwe stedenbouwkundige vergunning afleveren enzovoort.

Los van het voorgaande bekijk ik deze vraag tot ondersteuning vanuit mijn visie over topsporttrainingsinfrastructuur. Hoewel schoonspringen een nevendiscipline is van het zwemmen en onder een gesubsidieerde topsportfederatie valt, is dit voor de federatie in kwestie zelf geen prioriteit. Ook de federaties zelf moeten focussen op hun eigen beleid om de beschikbare topsportmiddelen op een efficiënte manier in te zetten en versnippering tegen te gaan.

De Vlaamse Regering heeft op mijn voorstel voor de zomer beslist om te investeren in de uitbouw van drie topsportcentra in Gent, Antwerpen en Leuven. Het topsportcentrum voor zwemmen wordt uitgebouwd in Antwerpen. Dat sluit ook aan bij de visie van de Vlaamse Zwemfederatie. Nu extra investeren in topsportinfrastructuur in Brugge, past dan ook niet in onze visie over topsportinfrastructuur.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt een aantal zaken opgehelderd, onder meer over de prioriteit van de federatie, het aantal leden en de financiële steun.

Mijn zorg betreft niet in eerste instantie het vertragen van het bouwproject in Brugge. Ik leg me neer bij het feit dat die steen wordt gelegd en dat er liefst en snel andere stenen bijkomen.

Maar we moeten wel waakzaam zijn. In Gent, dat relatief centraal ligt in het Vlaamse land, blijft er een infrastructuur bestaan. Die moeten we onderhouden. Als dat geen prioriteit is, dan vind ik dat op zich een terechte opmerking. Als we een infrastructuur hebben die wel voldoet aan de competitieve noden, dan is dat voldoende voor Vlaanderen. Ik wil ook niet onredelijk zijn. We hebben het daarnet gehad over die schaatspiste. Maar er zijn ook andere anomalieën. We moeten dan ook opletten wat we ad hoc doen. De vraag van Brugge is er eigenlijk gekomen door één beoefenaar op redelijk hoog niveau. In welke mate moet de overheid daarop ingaan?

In dit geval betaalt Vlaanderen 30 procent van de beschikbaarheidsvergoeding. Dat vind ik legitiem. Wanneer we in Vlaanderen zorg dragen voor die ene infrastructuur, dan zijn we op de goede weg.

Over die zwemfederatie kunnen we nog een andere boom opzetten. Er zijn immers nog grote noden in verband met watersport die vandaag niet zijn ingevuld, terwijl ze dat wel zouden moeten zijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■